

беюва былъ пловинъ чясъ надолу край рекътъ, дѣто е сега село Долни Турчета, и като имъ идяли работници отъ кждѣ Балкана, дѣто отъ врѣме былъ се по много Българскыя народъ, тези които имъ работяли, питали ся помѣжду си, кой дѣ е работялъ, и който работялъ при Муратъ бей, думалъ е на Горнето Турче работяхъ, а който работялъ на Умуръ бей, казвалъ е: на Долнето Турче работихъ. И тѣй отъ приказкѣтъ *Горне* и *Долне* Турче, послѣ като ся заселили около тѣхъ и другы фамилии, станали села и добили имена Горни и Долни Турчета—Мурадъ беювото Горни Турчета, а Умуръ беювото Долни Турчета. По турскы гы казватъ: Мурадъ бейнъ Къюю и Умуръ бейнъ къюю. Селото Мурадъ бей, или Горни Турчета съврѣме е было населено само съ Турци; неговитѣ Българи послѣ сж на дошли отъ околнитѣ села, а кай много сж дошли отъ слѣдующитѣ три села: Еменъ, Свинарска махала и Даскотъ. Еменъ е село 1 чясъ отъ Горни Турчета, на Юго-Въсточноя странѣ, има до 80 къщи Турскы и около 20 Българскы; Свинарска махала е село половинъ чясъ на западноя странѣ, и има около 70 къщи Турскы. Тази махала днесъ я думатъ *Грускукъ махлеси*. Даскотъ е село на Сѣверо-Въсточноя странѣ; то има около 100 къщи турскы. Тукашнитѣ стари казватъ, че прѣди 80—90 години въ селото имало много турскы фамилии. Тогази имало до 40 порти дѣсчени,